

Francesco Robba,

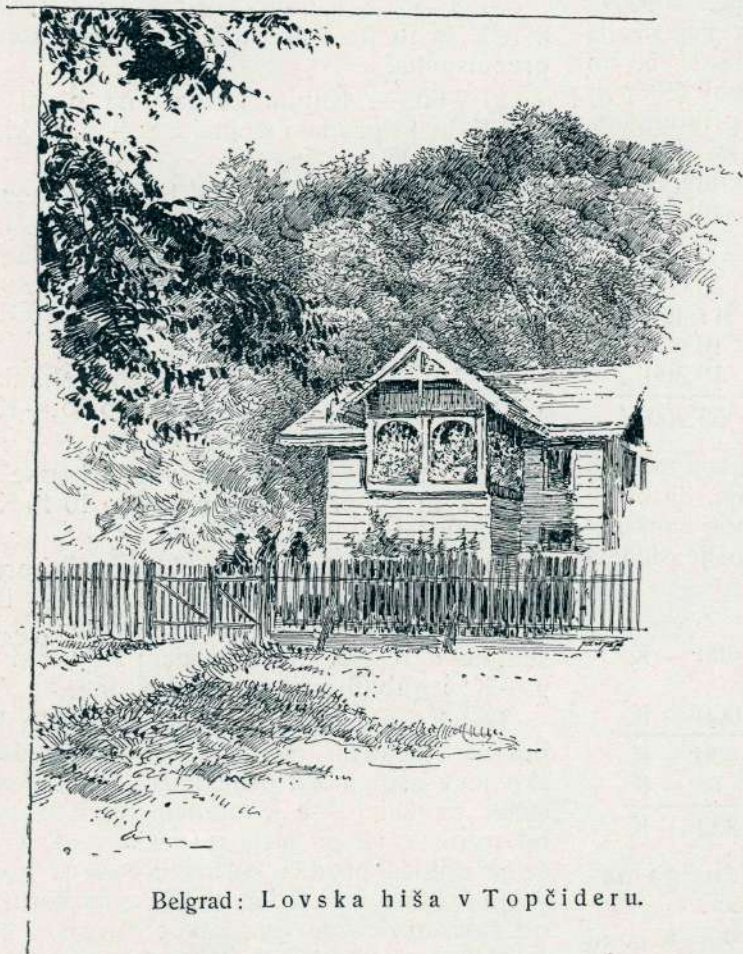
ljubljski meščan in kipar.

Njegovo življenje in umetniško delovanje. — Sestavil Viktor Steska.

I.

Popisati želim življenje in delovanje velikega umetnika Frančiška Robba, vendar kljub vsemu trudu ne vem povedati, niti

svojim sužnjem. Umetnost so tedaj prištevali rokodelstvu. Celó veliki Platon ni sodil drugače: „Zidar, črevljar in kipar, vsi ti so rokodelci.“

Belgrad: Lovska hiša v Topčideru.

kje niti kdaj je zagledal luč sveta, pa tudi ne, kje in kdaj je za veke zatisnil trudne oči.

Mnogo ljudi si domišljuje, da je življenje velikih umetnikov posuto s cvetjem. Zgodovina pa uči, da to ni resnično.

Pri Grkih in Rimljanih sta bila boj in politika delo svobodnega moža, drugo opravilo, poljedelstvo in rokodelstvo je prepuščal

(1717). Prenavljali so pa tudi cerkev svetega Jakoba itd. Pri tej izredni delavnosti niso zadostovale domače moči, trebalo je tujih. Ker tedaj v Italiji ni bilo več dovolj posla, so preplavili italijanski umetniki vso

Lucian, ki je sam čutil silno nagnjenje do kiparstva, piše v II. veku po Kr. rojstvu: „Ko bi postal Fidija ali Poliklet, ko bi ustvaril množino del, bi sicer vsakdo povzdigoval tvojo umetnost, a nihče, dokler je zdrave pameti, ne bi želel biti tebi enak.“¹⁾

Tako se je godilo tudi Frančišku Robbu. Luč sveta je zagledal okoli leta 1700. na Beneškem ali celó v Benetkah, zato se je na oltarju sv. Jakoba v Ljubljani ponosno podpisal „Venetus“. Najbrže se je že doma izučil v kiparstvu in potem odšel v tujino iskat si služka.

V Ljubljani se je tisto dōbo mnogo zidalo in prenavljalo. Pravkar so dozidali avguštinsko in diskalceatsko cerkev (obe posvečeni l. 1700.), novo stolnico (1701 do 1706), semenišče (1708 — 1717), križansko cerkev (1714 — 1715), uršulinsko (1718 — 1726), sv. Petra cerkev (1726 — 1730) in mestno hišo

¹⁾ Kuhn: „Allgemeine Kunstgeschichte.“ Sedmi snopič, str. 124.